

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu oraz niektórych innych ustaw.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Marka Suskiego.

(-) Waldemar Andzel; (-) Barbara Bartuś; (-) Joanna Borowiak; (-) Lidia Burzyńska; (-) Tadeusz Chrzan; (-) Krzysztof Czarnecki; (-) Witold Czarnecki; (-) Elżbieta Duda; (-) Jan Duda; (-) Barbara Dziuk; (-) Leszek Galemba; (-) Czesław Hoc; (-) Michał Jach; (-) Fryderyk Kapinos; (-) Leonard Krasulski; (-) Krzysztof Lipiec; (-) Grzegorz Lorek; (-) Jerzy Materna; (-) Anna Milczanowska; (-) Teresa Pamuła; (-) Marcin Porzucek; (-) Zdzisław Szipiera; (-) Marek Suski; (-) Krzysztof Szulowski; (-) Robert Telus; (-) Włodzimierz Tomaszewski; (-) Jan Warzecha; (-) Tomasz Zieliński.

U S T A W A

z dnia r.

o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2021 r. poz. 1836) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. 1. Inwestycje towarzyszące, o których mowa w art. 38 pkt 1, mogą być realizowane również przez:

- 1) następcę prawnego Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie lub
- 2) podmiot będący spółką zależną Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie lub jej następcy prawnego, lub
- 3) podmiot, z którym Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie lub jej następcą prawny zawarły umowę przeniesienia przedsiębiorstwa albo jego zorganizowanej części, pod warunkiem wskazania w tej umowie, że nabywca takiego przedsiębiorstwa albo jego zorganizowanej części będzie realizował inwestycje towarzyszące, o których mowa w art. 38 pkt 1.

2. W przypadku gdy inwestycje towarzyszące, o których mowa w art. 38 pkt 1, realizuje podmiot wskazany w ust. 1, podmiot ten z chwilą, w której staje się następcą prawnym lub nabywa przedsiębiorstwo albo jego zorganizowaną część:

- 1) wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki przysługujące Polskiemu Górnictwu Naftowemu i Gazownictwu spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie wynikające z decyzji i innych aktów administracyjnych oraz zgłoszeń i innych czynności w związku z realizacją inwestycji towarzyszących, o których mowa w art. 38 pkt 1, wydanych i dokonanych na podstawie niniejszej ustawy i innych ustaw;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

2) staje się stroną postępowań sądowych, administracyjnych oraz sądownoadministracyjnych w sprawach związanych z realizacją inwestycji towarzyszących, o których mowa w art. 38 pkt 1;

3) przejmuje wszystkie prawa i obowiązki cywilnoprawne związane z realizacją inwestycji towarzyszących, o których mowa w art. 38 pkt 1.

3. Przepisu ust. 2 pkt 1 nie stosuje się do decyzji związanych z realizacją inwestycji towarzyszących, o których mowa w art. 38 pkt 1, wydanych na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze. Tryb przenoszenia lub przejścia tych decyzji określa ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze.

4. Jeżeli podmiotem przejmującym prawa i obowiązki, o których mowa w ust. 2 pkt 4, jest podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie lub jej następca prawny ponoszą z podmiotem, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, odpowiedzialność solidarną za te obowiązki cywilnoprawne.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1376 i 1595 oraz z 2022 r. poz. 32 i 655) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 29 po ust. 6 dodaje się ust. 7-12 w brzmieniu:

„7. Organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 29 ust. 1, za zgodą strony, na rzecz której decyzja została wydana, przenosi tę decyzję na rzecz innego podmiotu, który wyraża zgodę na przyjęcie wszystkich warunków określonych w decyzji.

8. Stronami postępowania o przeniesienie decyzji, o której mowa w art. 29 ust. 1, są podmiot, na rzecz którego została wydana decyzja, oraz podmiot, na który decyzja ma zostać przeniesiona.

9. Z dniem przeniesienia decyzji, o której mowa w art. 29 ust. 1, podmiot, na który została przeniesiona decyzja, wstępuje w prawa i obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 40 ust. 1, wydanej w celu wykonania decyzji, o której mowa w art. 29 ust. 1.

10. Podmiot, na który została przeniesiona koncesja, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2021 r. poz. 1420 i 2269), lub który wstąpił w prawa i obowiązki wynikające z tej koncesji, przejmuje prawa i obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 29 ust. 1, wydanej dla nieruchomości położonej w całości lub w części w przestrzeni, w granicach której ma być wykonywana działalność objęta tą koncesją.

11. Podmiot, o którym mowa w ust. 10, występuje niezwłocznie z wnioskiem do właściwego organu o zmianę decyzji, o której mowa w art. 29 ust. 1, oraz decyzji, o której mowa w art. 40 ust. 1, wydanej w celu wykonania decyzji, o której mowa w art. 29 ust. 1, w zakresie oznaczenia strony, na rzecz której decyzja została wydana.

12. Stroną postępowania, o którym mowa w ust. 11, jest wnioskodawca.”;

2) w art. 39 po ust. 8 dodaje się ust. 9-15 w brzmieniu:

„9. Organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3, za zgodą strony, na rzecz której decyzja została wydana, przenosi tę decyzję na rzecz innego podmiotu, który wyraża zgodę na przyjęcie wszystkich warunków określonych w decyzji.

10. Stronami postępowania o przeniesienie decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3, są podmiot, na rzecz którego została wydana decyzja, oraz podmiot, na który decyzja ma zostać przeniesiona.

11. Z dniem przeniesienia decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3, podmiot, na który została przeniesiona decyzja, wstępuje prawa i obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 40 ust. 1, wydanej w celu wykonania decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3.

12. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do decyzji, o których mowa w art. 40e ust. 1.

13. Podmiot, na który została przeniesiona koncesja, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, lub który wstąpił w prawa i obowiązki wynikające z tej koncesji, przejmuje prawa i obowiązki wynikające z decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3, wydanej dla nieruchomości położonej w całości lub w części w przestrzeni, w granicach której ma być wykonywana działalność objęta tą koncesją.

14. Podmiot, o którym mowa w ust. 13, występuje niezwłocznie z wnioskiem do właściwego organu o zmianę decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3, w zakresie oznaczenia strony, na rzecz której decyzja została wydana.

15. Stroną postępowania, o którym mowa w ust. 14, jest wnioskodawca.”;

3) w art. 40 po ust. 15 dodaje się ust. 15a–15d w brzmieniu:

„15a. Organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, za zgodą strony, na rzecz której decyzja została wydana, przenosi tę decyzję na rzecz innego podmiotu, który wyraża zgodę na przyjęcie wszystkich warunków określonych w decyzji.

15b. Stronami postępowania o przeniesienie decyzji, o której mowa w ust. 1, są podmiot, na rzecz którego została wydana decyzja, oraz podmiot, na który decyzja ma zostać przeniesiona.

15c. Przepisów ust. 15a i 15b nie stosuje się do decyzji, o których mowa w art. 40e ust. 1.

15d. W przypadku przeniesienia decyzji, o której mowa w ust. 1, obowiązek uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 3, w zakresie, w jakim nie została uiszczona, ciąży na podmiocie, na który została przeniesiona decyzja.”;

4) w art. 40e:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ, który udzielił zezwolenia, o którym mowa w art. 40 ust. 1, na cele związane z infrastrukturą telekomunikacyjną, a także ciągami drenażowymi, przewodami i urządzeniami służącymi do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz innymi podziemnymi obiektami i urządzeniami niezbędnymi do korzystania z tych przewodów i urządzeń lub na potrzeby wykonywania koncesji, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, przenosi, w drodze decyzji, na rzecz podmiotu będącego nabywcą infrastruktury telekomunikacyjnej, a także ciągów drenażowych, przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej oraz innych podziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń lub na potrzeby wykonywania koncesji, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, na jego wniosek, prawa i obowiązki wynikające z tego zezwolenia.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sprawę przeniesienia praw i obowiązków wynikających z zezwolenia, o którym mowa w art. 40 ust. 1, na cele lub potrzeby określone w ust. 1 uznaje się za załatwioną milcząco w sposób w całości uwzględniający żądania podmiotu występującego z wnioskiem, jeżeli w terminie 30 dni od daty doręczenia wniosku właściwemu organowi organ ten nie wyda decyzji w sprawie przeniesienia praw i obowiązków wynikających z zezwolenia, o którym mowa w art. 40 ust. 1, na cele lub potrzeby określone w ust. 1.”;

5) w art. 41 w ust. 4 w pkt 4 skreśla się wyrazy „(Dz. U. z 2020 r. poz. 1064, 1339 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 234, 784 i 914)”.

Art. 3. W ustawie z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1972) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Podmiot, na który została przeniesiona koncesja, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze, lub który wstąpił w prawa i obowiązki wynikające z tej koncesji, przejmuje prawa i obowiązki wynikające z decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi wydanej dla wykonywania działalności objętej tą koncesją.

2. Organ właściwy do wydania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi, o której mowa w ust. 1, wydaje na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1, zaświadczenie potwierdzające wstąpienie w prawa i obowiązki dotychczasowego przedsiębiorcy wynikające z tej decyzji. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające przejście praw i obowiązków z koncesji, o której mowa w ust. 1, w szczególności:

- 1) kopię decyzji o przeniesieniu koncesji wydanej na podstawie art. 36 lub art. 49zd ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze lub
- 2) kopię zaświadczenia, o którym mowa w art. 36a ust. 16 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 i 2389) po art. 72a dodaje się art. 72b w brzmieniu:

„Art. 72b. 1. Podmiot, na który została przeniesiona koncesja, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4, udzielona przez ministra właściwego do spraw środowiska, albo który wstąpił w prawa i obowiązki wynikające z tej koncesji lub z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4a i 4b, przejmuje prawa i obowiązki wynikające z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej na potrzeby działalności objętej tą koncesją lub decyzją.

2. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ust. 1, wydaje na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1, zaświadczenie potwierdzające wstąpienie w prawa i obowiązki dotychczasowego przedsiębiorcy wynikające z tej decyzji. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające przejęcie praw i obowiązków z koncesji, o której mowa w ust. 1, w szczególności:

- 1) kopię decyzji o przeniesieniu koncesji wydanej na podstawie art. 36 lub art. 49zd ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze lub
- 2) kopię zaświadczenia, o którym mowa w art. 36a ust. 16 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2021 r. poz. 1420 i 2269) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 36:
 - a) w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
 - „2) wyraża zgodę na przyjęcie wszystkich warunków określonych w koncesji oraz w umowie o ustanowieniu użytkowania górniczego;
 - 3) w zakresie niezbędnym do wykonywania zamierzonej działalności wykaże się użytkowaniem górniczym albo przyrzeczeniem uzyskania tego prawa;”,
 - b) uchyla się ust. 2,
 - c) w ust. 11
 - uchyla się pkt 1,
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) nabywcę przedsiębiorstwa upadłego na podstawie art. 317 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1228 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 1080, 1177, 1598 i 2140).”,
 - uchyla się pkt 3;
- 2) po art. 36 dodaje się art. 36a i art. 36b w brzmieniu:

„Art. 36a. 1. Podmiot, który zamierza wstąpić w prawa i obowiązki dotychczasowego przedsiębiorcy, zwany dalej „podmiotem przejmującym”, w zakresie przejścia koncesji, o których mowa w art. 22 ust. 1, w związku z planowanym:

- 1) połączeniem albo podziałem spółki, o których mowa odpowiednio w art. 492 i art. 529 Kodeksu spółek handlowych, z wyłączeniem przypadku łączenia się przez zawiązanie nowej spółki albo podziału przez zawiązanie nowych spółek lub przez przeniesienie całego lub części majątku spółki dzielonej na nowo zawiązaną spółkę lub spółki,
- 2) nabyciem przedsiębiorstwa albo jego zorganizowanej części na podstawie art. 55² Kodeksu cywilnego

- w terminie co najmniej 60 dni przed planowanym połączeniem, podziałem albo nabyciem zgłasza organowi koncesyjnemu zamiar dokonania tej czynności, wskazując planowany termin jego realizacji, nie dłuższy niż 6 miesięcy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, do terminu realizacji zamiaru, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się okresu niezbędnego do rozpoznania przez właściwy sąd rejestrowy wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców, z zastrzeżeniem, że okres ten nie będzie trwać dłużej niż 6 miesięcy. Podmiot przejmujący informuje organ koncesyjny o złożeniu wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców w terminie 7 dni od dnia dokonania tej czynności.

3. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) dowody na podjęcie działań zmierzających do realizacji zamiaru, o którym mowa w ust. 1, w szczególności umowy lub porozumienia odnoszące się do tego zamiaru;
- 2) dane identyfikujące podmiot przejmujący:
 - a) firmę przedsiębiorcy, oznaczenie jego siedziby i adresu albo miejsca zamieszkania i adresu oraz adresu głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej,
 - b) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) wykaz koncesji, które mają przejść na podmiot przejmujący w wyniku dokonania czynności, o których mowa w ust. 1;
- 4) dowody, że podmiot przejmujący spełnia warunki, o których mowa w art. 36 ust. 1 i 6, a w przypadku koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla – również warunki, o których mowa w art. 36 ust. 3a.

4. W przypadku gdy zgłoszenie nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1 lub 3, organ koncesyjny wzywa podmiot przejmujący do uzupełnienia braków formalnych w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni.

5. Organ koncesyjny może zobowiązać podmiot przejmujący do przedstawienia w wyznaczonym terminie dodatkowych danych lub dokumentów potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 3 pkt 1 lub 4.

6. W przypadku wezwania, o którym mowa w ust. 4 lub 5, termin do wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 8, ulega zawieszeniu do dnia wpływu do organu koncesyjnego uzupełnienia braków lub dodatkowych danych lub dokumentów.

7. Stronami w sprawie rozpatrzenia zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, są podmiot przejmujący oraz dotychczasowy przedsiębiorca.

8. Organ koncesyjny w terminie 60 dni od dnia otrzymania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, z uwzględnieniem ust. 6, w drodze decyzji, zgłasza sprzeciw do skutku czynności, o których mowa w ust. 1, w zakresie przejścia koncesji, jeżeli:

- 1) nie zostały spełnione wymogi formalne, o których mowa w ust. 1 lub 3;
- 2) podmiot przejmujący nie wykazał spełnienia warunków, o których mowa w ust. 3 pkt 1 lub 4;
- 3) sprzeciwia się temu interes publiczny, w szczególności związany z bezpieczeństwem państwa lub ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin.

9. Za dzień wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 8, uznaje się dzień:

- 1) nadania decyzji, o której mowa w ust. 8, za pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041 i 2320) albo
- 2) doręczenia za pokwitowaniem decyzji, o której mowa w ust. 8, przez pracowników organu koncesyjnego, albo
- 3) wprowadzenia decyzji, o której mowa w ust. 8, do systemu teleinformatycznego w przypadku, o którym mowa w art. 39¹ Kodeksu postępowania administracyjnego.

10. Milczące załatwienie sprawy następuje w dniu następującym po dniu, w którym upływa termin przewidziany do wniesienia sprzeciwu. W przypadku gdy organ przed upływem terminu do załatwienia sprawy zawiadomi stronę o braku sprzeciwu, milczące załatwienie sprawy następuje w dniu doręczenia tego zawiadomienia.

11. W aktach sprawy zamieszcza się adnotację o milczącym załatwieniu sprawy, wskazując treść rozstrzygnięcia oraz jego podstawę prawną.

12. Na wniosek podmiotu przejmującego organ koncesyjny, w drodze postanowienia, wydaje zaświadczenie o milczącym załatwieniu sprawy albo odmawia wydania takiego zaświadczenia. Przepisy art. 122f § 2–5 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się.

13. W przypadku dokonania czynności, o których mowa w ust. 1:

- 1) bez dokonania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, albo
- 2) mimo zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 8, albo
- 3) przed upływem terminu do zgłoszenia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 8, albo
- 4) po upływie 6 miesięcy od dokonania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, z uwzględnieniem ust. 2

- koncesja nie przechodzi na podmiot przejmujący.

14. Jeżeli organ koncesyjny nie zgłosił sprzeciwu, o którym mowa w ust. 8, podmiot przejmujący w wyniku dokonania czynności, o której mowa w ust. 1, wstępuje w prawa i obowiązki dotychczasowego przedsiębiorcy wynikające z koncesji objętych zgłoszeniem, o którym mowa w ust. 1. Podmiot przejmujący jest obowiązany w terminie 14 dni od dnia wstąpienia w prawa i obowiązki wynikające z koncesji przedstawić organowi koncesyjnemu oraz właściwemu organowi nadzoru górniczego dowody potwierdzające następstwo prawne.

15. W przypadku uchybienia terminowi określonemu w ust. 14 organ koncesyjny wzywa podmiot przejmujący do przedłożenia dowodów potwierdzających następstwo prawne, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

16. Po otrzymaniu dowodów, o których mowa w ust. 14, organ koncesyjny w terminie 60 dni wydaje zaświadczenie potwierdzające wstąpienie podmiotu przejmującego w prawa i obowiązki dotychczasowego przedsiębiorcy wynikające z koncesji.

17. Wstąpienie podmiotu przejmującego w prawa i obowiązki dotychczasowego przedsiębiorcy wynikające z koncesji zobowiązuje do niezwłocznej zmiany umowy o ustanowieniu użytkowania górniczego.

18. Wstąpienie przez podmiot przejmujący w prawa i obowiązki dotychczasowego przedsiębiorcy wynikające z koncesji przenosi również prawa i obowiązki wynikające z innych decyzji wydanych na podstawie ustawy.

Art. 36b. Podmiot, o którym mowa w art. 36, na który została przeniesiona koncesja, albo podmiot przejmujący, o którym mowa w art. 36a, który wstąpił w prawa i obowiązki wynikające z decyzji wydanych na podstawie ustawy, staje się stroną wszczętych i niezakończonych postępowań administracyjnych, o których mowa w art. 34, art. 37, art. 80a ust. 2b, art. 101 ust. 2, art. 107, art. 107a, art. 108 i art. 109 ust. 1 pkt 1, oraz postępowań sądoadministracyjnych, których stroną był dotychczasowy przedsiębiorca.”;

3) w art. 49y:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek o przedłużenie fazy poszukiwania i rozpoznawania, poza wymaganiami przewidzianymi w art. 49zg ust. 2, zawiera szczegółowy opis prac

geologicznych, w tym robót geologicznych, wykonanych na podstawie koncesji, z przedstawieniem ich wyników.”,

b) w ust. 4 skreśla się zdanie drugie;

4) po art. 49zd dodaje się art. 49zda i art. 49zdb w brzmieniu:

„Art. 49zda. W przypadku, o którym mowa w art. 36a ust. 1, w zakresie dotyczącym koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża, a także koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża:

1) do zgłoszenia, o którym mowa w art. 36a ust. 1, dołącza się również:

a) kopię decyzji o uzyskaniu pozytywnej oceny z postępowania kwalifikacyjnego, o której mowa w art. 49a ust. 17,

b) nową umowę o współpracy – w przypadku koncesji udzielonych na rzecz stron umowy o współpracy;

2) organ koncesyjny zgłasza sprzeciw, o którym mowa w art. 36a ust. 8, również w przypadku, gdy podmiot przejmujący nie przedstawi dokumentów, o których mowa w pkt 1.

Art. 49zdb. Podmiot, o którym mowa w art. 49zd, na który została przeniesiona koncesja, albo podmiot, o którym mowa w art. 49zda, który wstąpił w prawa i obowiązki wynikające z decyzji wydanych na podstawie ustawy, staje się stroną wszczętych i niezakończonych postępowań administracyjnych, o których mowa w art. 34, art. 37, art. 49y, art. 49z, art. 49za ust. 4a, art. 49ze, art. 49zg, art. 80a ust. 2b, art. 101 ust. 2, art. 107, art. 108 i art. 109 ust. 1 pkt 1, oraz postępowań sadowoadministracyjnych, których stroną był dotychczasowy przedsiębiorca.”;

5) po art. 85a dodaje się art. 85aa w brzmieniu:

„Art. 85aa. 1. Prawa i obowiązki wynikające z decyzji, o których mowa w art. 80 ust. 1, art. 80a ust. 2 lub art. 85a ust. 4, a także prawa i obowiązki wynikające z dokonanych zgłoszeń projektu robót geologicznych, o których mowa w art. 85 ust. 1 lub art. 85a ust. 1, przechodzą na podmiot, o którym mowa w art. 36a ust. 1.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany w terminie 14 dni od dnia zaistnienia zdarzenia powodującego przejście praw i obowiązków przedstawić właściwemu organowi administracji geologicznej dowody potwierdzające ten fakt.

3. W przypadku uchybienia terminowi określonemu w ust. 2 właściwy organ administracji geologicznej wzywa do przedłożenia dowodów potwierdzających przejście praw i obowiązków, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

4. W przypadku gdy zdarzenie, o którym mowa w art. 36a ust. 1, nastąpi w trakcie postępowania administracyjnego lub sadowoadministracyjnego w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 80 ust. 1, art. 80a ust. 2 lub art. 85a ust. 4, albo przed upływem terminu do zgłoszenia sprzeciwu w sprawie, o której mowa w art. 85

ust. 1 lub 85a ust. 1, następca prawny podmiotu staje się stroną wszczętego i niezakończonego postępowania administracyjnego lub sądownoadministracyjnego lub wstępuje w miejsce podmiotu, który dokonał zgłoszenia projektu robót geologicznych. Do zgłoszenia następstwa prawnego stosuje się ust. 2 i 3.”;

6) po art. 92 dodaje się art. 92a w brzmieniu:

„Art. 92a. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 36b, art. 49zdb oraz art. 85aa, dokumentację geologiczną w przypadkach, o których mowa w art. 92, sporządza następca prawny podmiotu, który wykonał prace geologiczne.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany w terminie 14 dni od zaistnienia zdarzenia powodującego przejście praw i obowiązków przedstawić właściwemu organowi administracji geologicznej dowody potwierdzające ten fakt.

3. W przypadku uchybienia terminowi określonemu w ust. 2 właściwy organ administracji geologicznej wzywa do przedłożenia dowodów potwierdzających przejście praw i obowiązków, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.”;

7) w art. 93 po ust. 6 dodaje się ust. 6a–6c w brzmieniu:

„6a. W przypadku, o którym mowa w art. 36b, art. 49zdb oraz art. 85aa, następca prawny podmiotu, który wykonał prace geologiczne, staje się stroną wszczętego i niezakończonego postępowania administracyjnego w sprawie zatwierdzenia dokumentacji geologicznej, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1–3.

6b. Podmiot, o którym mowa w ust. 6a, jest obowiązany w terminie 14 dni od zaistnienia zdarzenia powodującego przejście praw i obowiązków przedstawić właściwemu organowi administracji geologicznej dowody potwierdzające ten fakt.

6c. W przypadku uchybienia terminowi określonemu w ust. 6b właściwy organ administracji geologicznej wzywa do przedłożenia dowodów potwierdzających przejście praw i obowiązków, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.”;

8) w art. 109 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadkach, o których mowa w art. 36a ust. 14, art. 49zda lub art. 85aa, przedsiębiorca jest obowiązany sporządzić i przekazać do właściwego organu nadzoru górniczego dodatek do planu ruchu sporządzony w trybie uproszczonym, wraz z aktualną kartą zmian, w terminie 30 dni od dnia wstąpienia w prawa i obowiązki dotychczasowego przedsiębiorcy.”;

9) w art. 205 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Do koncesji, o których mowa w ust. 1, udzielonych przed dniem 1 stycznia 2001 r., w przypadku, o którym mowa w art. 36a ust. 1 pkt 1, nie stosuje się art. 618 Kodeksu spółek handlowych.”.

Art. 6. Do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzonych na podstawie art. 40e ustawy zmienianej w art. 2, stosuje się art. 40e ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7. Przepisy art. 11a ustawy zmienianej w art. 3 stosuje się do koncesji, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5, w przypadku gdy do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie uzyskano decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi.

Art. 8. 1. Przepisy art. 72b ustawy zmienianej w art. 4 stosuje się do koncesji, o których mowa w art. 22 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5, w przypadku gdy do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie uzyskano decyzji o przeniesieniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

2. Przepisy art. 72b ustawy zmienianej w art. 4 stosuje się do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanych przed uzyskaniem decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4a i 4b ustawy zmienianej w art. 4 w przypadku przeniesienia koncesji lub przejścia praw i obowiązków z koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów, poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz na wydobywanie węglowodorów ze złoża lub koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny przed uzyskaniem decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4a i 4b ustawy zmienianej w art. 4 udzielanych na potrzeby wykonywania tych koncesji.

Art. 9. 1. Do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzonych na podstawie art. 36, art. 49y, art. 49zd, art. 80a, art. 85a ust. 4 oraz art. 93 ustawy zmienianej w art. 5 stosuje się art. 36b, art. 49zdb, art. 85aa ust. 4 i art. 93 ust. 6a ustawy zmienianej w art. 5 oraz art. 49y ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do postępowań administracyjnych dotyczących koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż węglowodorów albo koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż, udzielonych na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 stycznia 2015 r. wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 36b ustawy zmienianej w art. 5.

Art. 10. Do dokumentacji geologicznych, o których mowa w art. 88 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 5, przekazanych zgodnie z art. 93 ust. 8 lub 9 i nieprzesłanych zgodnie z art. 94 ust. 2 lub 3 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 92a ustawy zmienianej w art. 5.

Art. 11. 1. Do wykonywania koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż węglowodorów albo koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż udzielonych na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 stycznia 2015 r. stosuje się art. 36a, art. 36b oraz art. 205 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 5.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 36a ustawy zmienianej w art. 5, warunkiem przejścia koncesji, o których mowa w ust. 1, jest posiadanie przez podmiot przejmujący decyzji o uzyskaniu pozytywnej oceny z postępowania kwalifikacyjnego, o której mowa w art. 49a ust. 17 ustawy zmienianej w art. 5.

Art. 12. Do projektów robót geologicznych, o których mowa w art. 80 ust. 1, art. 80a ust. 2 oraz art. 85a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 5, zatwierdzonych decyzją wydaną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy lub zgłoszeń, o których mowa w art. 85 ust. 1 lub art. 85a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5, dokonanych przed dniem wejście w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 85aa ustawy zmienianej w art. 5.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa przewiduje zmiany w następujących ustawach:

- 1) ustawa z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2021 r. poz. 1836);
- 2) ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1376, z późn. zm.);
- 3) ustawa z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1972);
- 4) ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373, z późn. zm.);
- 5) ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2021 r. poz. 1420, z późn. zm.).

Ad. 1) ustawa z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu:

1. Cel wprowadzanych zmian

Projekt zmiany ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, zwanej dalej „ustawą terminalową”, podyktowany jest koniecznością zagwarantowania prawidłowej i terminowej realizacji inwestycji towarzyszących niezbędnych do funkcjonowania terminalu LNG w obliczu wyzwań związanych z transformacją energetyczną oraz z przemianami strukturalnymi w obrębie sektora gazowego.

Konieczność wprowadzenia modyfikacji szczególnych regulacji w powyższym zakresie jest wynikiem planowanych w przyszłości lub będących w trakcie realizacji zmian strukturalno-organizacyjnych w odniesieniu do spółki Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie, zwanej dalej „PGNiG”, wskazanej w ustawie terminalowej w art. 38 pkt 1 odpowiedzialnej za realizację inwestycji towarzyszących wymienionych w tym przepisie.

2. Szczegółowy opis aktualnego stanu prawnego oraz projektowanych regulacji

Obecne brzmienie ustawy terminalowej, szczególnie art. 38 pkt 1 i następnych, sugeruje, że dokonanie reorganizacji po stronie PGNiG spowoduje wyeliminowanie możliwości kontynuowania inwestycji towarzyszących w oparciu o ustawę terminalową przez np. następców prawnych PGNiG lub spółki zależne i ich następców prawnych, którym powierzona zostałaby realizacja tych inwestycji towarzyszących. Na gruncie obecnego brzmienia ustawy terminalowej przeniesienie decyzji wydanych w związku z realizacją inwestycji towarzyszących na podmiot inny niż wskazany w art. 38 pkt 1 ustawy terminalowej spowoduje wyłączenie takich inwestycji spod reżimu tej ustawy, a tym samym konieczność kontynuowania, a w niektórych przypadkach również wszczynania postępowań na nowo, w normalnym trybie administracyjnym, co wydłuży okres ich dokonania, a także pozbawi możliwości skorzystania ze szczególnych rozwiązań prawnych upraszczających i przyspieszających procedury inwestycyjne.

Ponadto w świetle dotychczasowego brzmienia ustawy terminalowej wątpliwe jest również zastosowanie rozwiązań prawnych zawartych w innych ustawach pozwalających na kontynuowanie realizacji inwestycji przez następców PGNiG. Dotyczy to m.in. zastosowania art. 40 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351, z późn. zm.), czyli procedury przeniesienia decyzji w przedmiocie udzielenia pozwoleń na budowę wydanych PGNiG, z uwagi na

treść art. 40 ustawy terminalowej, który reguluje w sposób szczegółowy kwestie przenoszalności decyzji wskazanych w art. 38 pkt 2 lit. h wydanych Operatorowi Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. Jako przepis szczególny w rozumieniu w art. 15 ust. 1 ustawy terminalowej wyłącza on zatem możliwość powołania się m.in. na treść art. 40 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

Wobec powyższego wprowadzono propozycję przepisu, zgodnie z którym inwestycje towarzyszące, o których mowa w art. 38 pkt 1 ustawy terminalowej, mogą być również realizowane przez:

- następcę prawnego PGNiG, lub
- podmiot będący spółką zależną PGNiG lub jej następcy prawnego, lub
- podmiot z którym PGNiG lub jej następcą prawny zawarły umowę przeniesienia przedsiębiorstwa albo zorganizowanej części przedsiębiorstwa, pod warunkiem wskazania w tej umowie, że nabywca takiego przedsiębiorstwa albo jego zorganizowanej części będzie realizował inwestycje towarzyszące, o których mowa w art. 38 pkt 1 ustawy terminalowej.

Taka konstrukcja przepisu pozwoli objąć jego zakresem również inne podmioty, przy czym konkretnie wskazany krąg tych podmiotów uzasadnia pewność, że będą one dawały gwarancję prawidłowej realizacji tych inwestycji towarzyszących.

Możliwość przeniesienia decyzji odnośnie do inwestycji towarzyszącej na rzecz innego podmiotu w ramach ustawy terminalowej została już wcześniej przyznana podmiotom będącym spółkami zależnymi Operatora Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A. Przyjęcie zatem rozwiązań podobnych jak w art. 40 tej ustawy w odniesieniu do PGNiG nie będzie negatywnie wpływać na zakres podmiotowy ustawy terminalowej.

Jednocześnie, mając na uwadze, że inwestycje towarzyszące, o których mowa w art. 38 pkt 1 ustawy terminalowej, zapewniają możliwość prawidłowego i efektywnego wykorzystania gazu zregazyfikowanego w terminalu LNG oraz zapewniają realizację funkcji terminalu, jaką jest zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego kraju, zdecydowano się wprowadzić przepisy potwierdzające i eliminujące wątpliwości co do przejścia praw i obowiązków wynikających z dokonanych zgłoszeń, aktów administracyjnych oraz innych czynności dokonanych na podstawie ustawy terminalowej w związku z realizacją inwestycji towarzyszących, o których mowa w art. 38 pkt 1 tej ustawy, na następcę prawnego PGNiG oraz spółki zależne, którym powierzona zostałaby realizacja tych inwestycji towarzyszących, jak również zakres tego przejścia. Tym samym usankcjonowana zostanie zasada sukcesji uniwersalnej w takim przypadku.

Wyłączenie określone w art. 38a ust. 3 dotyczące stosowania przepisu art. 38a ust. 2 pkt 1 w stosunku do decyzji, związanych z realizacją inwestycji towarzyszących, a wydanych na podstawie przepisów ustawy PGG, z uwagi na rangę i konieczność weryfikacji tych decyzji, podyktowane jest faktem kompleksowego uregulowania kwestii przenoszenia praw i obowiązków z tych decyzji w ustawie PGG, jak również potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego Państwa i ważny interes publiczny.

W świetle powyższego uszczegółowienie zakresu podmiotowego regulacji należy uznać za słuszne i niezbędne.

Ad. 2) ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych:

1. Cel wprowadzanych zmian

W przypadku decyzji o lokalizacji lub przebudowie zjazdu, wyrażeniu zgody na umieszczenie infrastruktury technicznej w pasie drogi oraz zajęcie pasa drogowego, o których mowa odpowiednio w art. 29 ust. 1, art. 39 ust. 3 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,

wydanych przez właściwe miejscowo organy pełniące funkcję zarządcy drogi publicznej w przepisach nie występuje ogólna regulacja, która precyzowałaby możliwość przenoszenia uzyskanych przez stronę postępowania uzyskanych na ich podstawie praw i obowiązków na inny podmiot.

Powyższe wywołuje konieczność inicjowania przez ten podmiot nowych postępowań o wydanie decyzji o lokalizacji lub przebudowie zjazdu, wyrażeniu zgody na umieszczenie infrastruktury technicznej w pasie drogi oraz zajęcie pasa drogowego w normalnym trybie administracyjnym, co może zagrozić realizacji, a z pewnością znacząco wydłuży czas realizacji rozpoczętych przez dotychczasową stronę decyzji inwestycji. Taki stan prawny sprawia, że dokonanie reorganizacji po stronie adresata decyzji spowoduje wyeliminowanie możliwości kontynuowania dotychczas realizowanych inwestycji przez nowe podmioty. Przytoczone okoliczności stają się dotkliwsze dla strony decyzji w przypadku, gdy decyzje, o których mowa w art. 29 ust. 1, art. 39 ust. 3 i art. 40 ust. 1, są w sposób funkcjonalny powiązane z wykonywaną przez stronę działalnością i bez których działalność taka nie może być sprawnie, o ile w ogóle, wykonywana.

2. Szczegółowy opis aktualnego stanu prawnego oraz projektowanych regulacji

Możliwość przeniesienia praw i obowiązków z decyzji zezwalającej na zajęcie pasa drogowego, o której mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, została w odniesieniu do zezwoleń na zajęcie pasa drogowego na cele związane z infrastrukturą telekomunikacyjną wprowadzona na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 903).

Art. 40e ust. 1 stanowi, że Organ, który udzielił zezwolenia, o którym mowa w art. 40 ust. 1, na cele związane z infrastrukturą telekomunikacyjną, przenosi, w drodze decyzji, na rzecz podmiotu będącego nabywcą tej infrastruktury, na jego wniosek, prawa i obowiązki wynikające z tego zezwolenia.

Skoro zatem istnieje przepis regulujący przeniesienie decyzji o zezwoleniu na zajęcie pasa drogowego, o której mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, w stosunku do infrastruktury telekomunikacyjnej, za słuszne należy uznać rozszerzenie tej regulacji na każdy przypadek zmian podmiotowych po stronie adresata decyzji.

Jednocześnie należy uznać za systemowo niezasadne zastosowanie analogicznej konstrukcji jak ta przyjęta dla decyzji, o których mowa w art. 29 ust. 1, art. 39 ust. 3 i art. 40 ust. 1 ustawy o drogach publicznych. Konstrukcja art. 40e ust. 1 ustawy o drogach publicznych została wprowadzona celem usunięcia barier administracyjnych i prawnych, blokujących wykonywanie inwestycji telekomunikacyjnych związanych z realizacją Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa. Jej powszechne zastosowanie w odniesieniu do postępowań o przeniesienie decyzji, o których mowa w art. 29 ust. 1, art. 39 ust. 3 i art. 40 ust. 1 ustawy o drogach publicznych, mogłoby natomiast skutkować ich zbyt dużą liberalizacją, a w rezultacie związaniem właściwych organów do wydania decyzji w całości uwzględniającej żądanie strony, bez należytego zbadania sprawy.

Dodatkowo wprowadzenie przepisów regulujących przeniesienie decyzji o lokalizacji lub przebudowie zjazdu oraz wyrażeniu zgody na umieszczenie infrastruktury technicznej w pasie drogi, o których mowa odpowiednio w art. 29 ust. 1 i art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ma ten cel, że realizacja praw i obowiązków z nich wynikających uzależniona jest od uzyskania następnie przez stronę decyzji zezwalającej na zajęcie pasa drogowego, o której mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. Wystąpienie zmiany po stronie podmiotowej na etapie po uzyskaniu decyzji zezwalającej na zajęcie pasa drogowego sprawia, że nowy podmiot jest zmuszony zainicjować nowe postępowania zarówno o uzyskanie wspomnianych decyzji o lokalizacji lub przebudowie zjazdu, wyrażeniu zgody na umieszczenie infrastruktury technicznej w pasie drogi,

o których mowa odpowiednio w art. 29 ust. 1 i art. 39 ust. 3, jak również decyzji o zezwoleniu na zajęcie pasa drogowego, o której mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

Proponowana zmiana w zakresie art. 29 ust. 9 i art. 39 ust. 11 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych sanuje ten problem stanowiąc, że z dniem przeniesienia decyzji o lokalizacji lub przebudowie zjazdu oraz wyrażeniu zgody na umieszczenie infrastruktury technicznej w pasie drogi, o których mowa odpowiednio w art. 29 ust. 1 i art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, na nowy podmiot przechodzą prawa i obowiązki z decyzji zezwalającej na zajęcie pasa drogowego wydanej na podstawie art. 40 ust. 1 w zw. z odpowiednio art. art. 29 ust. 3 pkt 1 lit. b i art. 39 ust. 3a pkt 3 w celu ich prawidłowego wykonania.

Jednocześnie, mając na względzie fakt, że realizacja praw i obowiązków wynikających z decyzji o lokalizacji lub przebudowie zjazdu, wyrażeniu zgody na umieszczenie infrastruktury technicznej w pasie drogi oraz zajęcie pasa drogowego, o których mowa odpowiednio w art. 29 ust. 1, art. 39 ust. 3 i art. 40 ust 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych wpływa na wykonywanie przez podmioty prowadzące działalność koncesjonowaną określoną w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2021 r. poz. 1420, z późn. zm.), zwana dalej „P.g.g.”, obowiązków koncesyjnych zaproponowano wzorowaną na treści art. 36 ust. 7 P.g.g. regulację przepisów art. 29 ust. 10 i art. 39 ust. 13.

Zgodnie z treścią art. 36 ust. 7 P.g.g. przeniesienie koncesji wydawanych na podstawie P.g.g. na nowy podmiot wywołuje skutek w postaci przeniesienia praw i obowiązków wynikających z innych decyzji wydanych na podstawie P.g.g. *Ratio legis* powyższego przepisu polega na przeniesieniu praw i obowiązków wynikających z decyzji „towarzyszących” decyzji koncesyjnej (np. decyzji zatwierdzającej plan ruchu zakładu górniczego) automatycznie na nowego adresata decyzji bez konieczności inicjowania przez niego postępowań o wydanie nowych decyzji.

Zasadnym zatem wydaje się rozszerzenie powyższego mechanizmu także na decyzje wydane na innej niż przepisy P.g.g. podstawie, które jednak ze względu na swój charakter są niezbędne dla prawidłowego wykonywania praw i obowiązków związanych z działalnością koncesjonowaną.

Zaproponowany w art. 29 ust. 10 i art. 39 ust. 13 P.g.g. mechanizm pozwala na przejęcie praw i obowiązków z takich decyzji, o ile dotyczą nieruchomości znajdujących się w całości lub w części w przestrzeni, w granicach której ma być wykonywana działalność objęta koncesją.

Jednocześnie zaproponowano zmianę treści art. 40e ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych przez rozszerzenie katalogu przedmiotowego o ciągi drenażowe, przewody i urządzenia służące do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej, oraz inne podziemne obiekty i urządzenia niezbędne do korzystania z tych przewodów i urządzeń lub na potrzeby wykonywania koncesji, o których mowa w art. 22 ust. 1 P.g.g. oraz poprzez nadanie deklaratoryjnego charakteru ich przeniesienia przez właściwy organ z chwilą złożenia wniosku przez ich nabywcę.

Zmiana w art. 41 ust. 4 pkt 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych sprowadza się do usunięcia metryki P.g.g. i ma charakter wynikowy, gdyż wiąże się z dodaniem metryki tej ustawy w art. 29 ust. 10 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

Ad. 3) ustawa z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych:

1. Cel wprowadzanych zmian

Zmiany projektowane w ustawie z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych są spójne z projektowanymi zmianami w P.g.g. i dążą do uproszczenia istniejących procedur i rozwiązań

prawnych, które dotychczas utrudniały przedsiębiorcom zapewnienie ciągłości działalności geologicznej i górniczej w przypadku przeprowadzania procesów reorganizacyjnych polegających na łączeniu lub podziale spółek kapitałowych, czy też sprzedaży przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części. Głównym celem projektowanych obecnie zmian jest ułatwienie reorganizacji działalności przedsiębiorstw górniczych, poprzez wprowadzenie uproszczonej procedury przejścia praw i obowiązków z decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi, w ramach pakietu rozwiązań usprawniających proces przenoszenia lub przejmowania koncesji wydawanych na podstawie P.g.g. Dotyczy to koncesji, dla których właściwym organem jest minister do spraw środowiska, z uwagi na skalę działalności prowadzonej na podstawie tych koncesji i konieczność zachowania jej ciągłości, której naruszenie może negatywnie wpływać na bezpieczeństwo surowcowe i energetyczne państwa.

2. Szczegółowy opis aktualnego stanu prawnego oraz projektowanych regulacji

Zgodnie z aktualnym stanem prawnym przepisy nie przewidują procedury przeniesienia decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi. W konsekwencji podmiot, który przejmuje prawa i obowiązki wynikające z koncesji musi uzyskać taką decyzję na swoją rzecz na nowo. Działanie takie wydaje się nadmiernym obciążeniem, w sytuacji kiedy program gospodarowania odpadami wydobywczymi jest nierozzerwanie związany z działalnością regulowaną koncesją. Przygotowanie szeregu dodatkowych dokumentów niezbędnych dla złożenia wniosku o wydanie takiej decyzji prowadzi de facto do sporządzenia na nowo dokumentacji faktycznie już istniejącej i przygotowanej na potrzeby wykonywania takiej działalności. Ponadto w wielu przypadkach niezwykle trudne może okazać się uzyskanie nowej decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi w terminie pozwalającym na zapewnienie ciągłości prowadzonej działalności gospodarczej, jeżeli proces reorganizacji przedsiębiorstwa górniczego nie przebiega w oparciu o zasadę sukcesji uniwersalnej (np. przeniesienie pojedynczych koncesji na nowego przedsiębiorcę lub sprzedaż przedsiębiorstwa). W związku z powyższym, zasadnym jest wprowadzenie projektowanego art. 11a, zgodnie z którym podmiot, na który została przeniesiona koncesja lub który wstąpił w prawa i obowiązki wynikające z koncesji, o której mowa w art. 22 ust. 1 P.g.g. dla których właściwy jest minister do spraw środowiska, przejmuje prawa i obowiązki wynikające z decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi. Po dostarczeniu dokumentów potwierdzających, przeniesienie koncesji lub wstąpienie w prawa i obowiązki wynikające z koncesji, wskazanych w projektowanym art. 11a ust. 2, organ właściwy do wydania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi wydaje zaświadczenie potwierdzające wstąpienie podmiotu, o którym mowa w ust. 1 projektowanego art. 11a w prawa i obowiązki dotychczasowego przedsiębiorcy wynikające z decyzji. Regulacja ta została zaprojektowana na wzór regulacji w art. 36a ust. 16 P.g.g..

Ad. 4) ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko:

1. Cel wprowadzanych zmian

Zmiany projektowane w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko są spójne z projektowanymi zmianami w P.g.g. i dążą do uproszczenia istniejących procedur i rozwiązań prawnych, które dotychczas utrudniały przedsiębiorcom zapewnienie ciągłości działalności

geologicznej i górniczej w przypadku przeprowadzania procesów reorganizacyjnych polegających na łączeniu lub podziale spółek kapitałowych, czy też sprzedaży przedsiębiorstwa albo jego zorganizowanej części. Głównym celem projektowanych obecnie zmian jest ułatwienie reorganizacji działalności przedsiębiorstw górniczych, poprzez wprowadzenie uproszczonej procedury przejścia praw i obowiązków z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć dotyczących koncesji wydawanych na podstawie Prawa geologicznego i górniczego w ramach pakietu rozwiązań usprawniających proces przenoszenia lub przejmowania koncesji wydawanych na podstawie Prawa geologicznego i górnicze.

2. Szczegółowy opis aktualnego stanu prawnego oraz projektowanych regulacji

Zgodnie z aktualnym stanem prawnym istnieje możliwość przenoszenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w ramach odrębnej procedury administracyjnej na podstawie art. 72a ustawy zmienianej. Takie rozwiązanie niewątpliwie uznać należy za korzystne dla przedsiębiorstw górniczych, jednak nie eliminuje ono wszystkich problemów związanych z zapewnieniem ciągłości prowadzonej działalności gospodarczej. W szczególności nie rozwiązuje problemu dotyczącego konieczności przeniesienia w tej samej dacie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz przeniesienia lub przejęcia koncesji, jeżeli proces reorganizacji przedsiębiorstwa górniczego nie przebiega w oparciu o zasadę sukcesji uniwersalnej (np. przeniesienie pojedynczych koncesji na nowego przedsiębiorcę lub sprzedaż przedsiębiorstwa). W związku z powyższym zasadnym jest wprowadzenie art. 72b umożliwiającej przejście praw i obowiązków wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w takich przypadkach z mocy prawa. W odniesieniu do koncesji górniczych praktyką jest, że decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach są wprost wskazywane w treści koncesji jako decyzje określające warunki wykonywania działalności koncesjonowanej, a przy przenoszeniu lub przejęciu koncesji podmiot przejmujący koncesję, lub podmiot na który ma być przeniesiona koncesja, wyraża zgodę na przyjęcie wszystkich warunków określonych w koncesji. W związku z powyższym, zasadnym jest wprowadzenie projektowanego art. 72b – zgodnie z którym podmiot, na który została przeniesiona koncesja lub który wstąpił w prawa i obowiązki wynikające z tej koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4 - 4b ustawy zmienianej przejmuje prawa i obowiązki wynikające z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej dla wykonywania tej koncesji. Po dostarczeniu dokumentów potwierdzających, przeniesienie koncesji lub wstąpienie w prawa i obowiązki wynikające z koncesji, wskazanych w projektowanym art. 72b ust. 2, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje zaświadczenie potwierdzające wstąpienie podmiotu, o którym mowa w ust. 1 projektowanego art. 72b w prawa i obowiązki dotychczasowego przedsiębiorcy wynikające z decyzji. Regulacja ta została zaprojektowana na wzór regulacji w art. 36a ust. 16 P.g.g.

Ad. 5) ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze:

1. Cel wprowadzanych zmian

Zmiany projektowane w P.g.g. są rezultatem kilkuletnich doświadczeń w stosowaniu przepisów tej ustawy. Doświadczenia te ujawniły szereg wątpliwości interpretacyjnych i luk prawnych, a także nadmierne skomplikowanie niektórych procedur oraz istnienie rozwiązań prawnych utrudniających sprawne prowadzenie działalności regulowanej ustawą. Głównym celem projektowanych obecnie zmian jest ułatwienie reorganizacji działalności przedsiębiorców górniczych, poprzez wprowadzenie uproszczonej procedury przejścia koncesji w ramach objętych projektowanymi przepisami niektórych przypadków następstwa prawnego, a także umożliwienie kontynuacji wszczętych i niezakończonych postępowań administracyjnych w przypadku przeniesienia lub przejęcia koncesji.

2. Szczegółowy opis aktualnego stanu prawnego oraz projektowanych regulacji

Przenoszenie koncesji i następstwo prawne powstające w wyniku przejścia koncesji

Możliwość przenoszenia koncesji na działalność regulowaną P.g.g., a także warunki, jakie muszą zostać spełnione, aby organ koncesyjny wyraził zgodę na przeniesienie koncesji określone zostały przez ustawodawcę w art. 36 P.g.g., a w odniesieniu do koncesji na poszukiwanie, rozpoznawanie lub wydobywanie węglowodorów – również w art. 49zd P.g.g.

Obecnie zgodnie z brzmieniem art. 36 ust. 1 P.g.g., jeżeli nie sprzeciwia się temu interes publiczny, w szczególności związany z bezpieczeństwem państwa lub ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin, za zgodą przedsiębiorcy, któremu została udzielona koncesja, organ koncesyjny przenosi, w drodze decyzji, koncesję na rzecz podmiotu, który spełnia wymagania przewidziane przepisami o podejmowaniu działalności gospodarczej, wyraża zgodę na przyjęcie wszystkich warunków określonych w koncesji, wykaże się prawem do korzystania z nieruchomości gruntowej, użytkowaniem górniczym albo przyrzeczeniem uzyskania tych praw oraz prawem do korzystania z informacji geologicznej, a także wykaże, iż jest w stanie spełnić wymagania związane z wykonywaniem zamierzonej działalności. Przeniesienie koncesji następuje na wniosek podmiotu, który ubiega się o to przeniesienie, a stronami postępowania są przedsiębiorca oraz podmiot, który ubiega się o przeniesienie koncesji. Zgodnie z art. 36 ust. 7 P.g.g. przeniesienie koncesji przenosi również prawa i obowiązki wynikające z innych decyzji wydanych na podstawie ustawy.

Jak wskazano w art. 36 ust. 8 P.g.g., przepisów art. 36 ust. 1–7 P.g.g. nie stosuje się, jeżeli odrębne przepisy przewidują następstwo prawne w zakresie decyzji. W takim przypadku podmiot, który z mocy odrębnych przepisów wstąpił w prawa wynikające z decyzji wydanych na podstawie ustawy, jest obowiązany w terminie 30 dni od dnia wstąpienia w te prawa przedstawić organowi właściwemu do jej podjęcia dowody potwierdzające następstwo prawne.

Zgodnie z art. 49zd P.g.g. jeżeli nie sprzeciwia się temu interes publiczny, w szczególności związany z bezpieczeństwem państwa, budową konkurencyjnego i przejrzystego rynku energii, zapewnieniem bezpieczeństwa energetycznego lub ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożem, na wniosek przedsiębiorcy będącego dotychczasową stroną umowy o współpracy (albo dotychczasowego przedsiębiorcy) organ koncesyjny przenosi koncesję na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża albo koncesję na wydobywanie węglowodorów ze złoża, w drodze decyzji, na nowe strony umowy o współpracy (albo na rzecz nowego podmiotu). Zgodnie z art. 49zd ust. 2 P.g.g. warunkiem przeniesienia koncesji węglowodorowej jest posiadanie przez podmiot decyzji o uzyskaniu pozytywnej oceny z postępowania kwalifikacyjnego, o której mowa w art. 49a ust. 17 P.g.g., wyrażenie zgody na przyjęcie wszystkich warunków określonych w koncesji oraz w umowie o ustanowieniu użytkowania górniczego oraz wykazanie, iż jest w stanie spełnić wymagania związane z wykonywaniem zamierzonej działalności. Stronami postępowania dotyczącego przeniesienia są strony dotychczasowej umowy o współpracy oraz podmiot przystępujący do umowy o współpracy, a w przypadku koncesji udzielonej jednemu podmiotowi dotychczasowy przedsiębiorca oraz podmiot, który ubiega się o przeniesienie koncesji. Podobnie jak w art. 36 ust. 7 P.g.g., w art. 49zd ust. 9 P.g.g. wskazano, że przeniesienie koncesji przenosi również prawa i obowiązki wynikające z innych decyzji wydanych na podstawie ustawy.

Po analizie doświadczeń w stosowaniu P.g.g. w zakresie przenoszenia koncesji na działalność regulowaną ustawą dostrzeżono potrzebę rezygnacji z obowiązku wykazywania się w tym postępowaniu prawem do korzystania z nieruchomości gruntowej albo przyrzeczeniem uzyskania tych praw (zmiana art. 36 ust. 1 pkt 3 P.g.g.). Należy zauważyć, że istnienie prawa do nieruchomości, w granicach których

jest wykonywana działalność, lub przyrzeczenie uzyskania tych praw, nie ma przełożenia na ewentualną zgodę lub odmowę przeniesienia koncesji. Zgodnie z art. 36 ust. 4 P.g.g. stronami postępowania dotyczącego przeniesienia koncesji są wyłącznie przedsiębiorca oraz podmiot, który ubiega się o przeniesienie koncesji, wobec czego właściciele nieruchomości gruntowych, w granicach których jest wykonywana działalność, nie mają statutu stron postępowania. Niemniej jednak przedmiotowa zmiana nie zwalnia podmiotu, na który została przeniesiona koncesja, lub który wstąpił w prawa wynikające z decyzji wydanych na podstawie ustawy, z obowiązku posiadania prawa do korzystania z nieruchomości gruntowych, gdyż wykonywanie działalności nie może naruszać praw właścicieli (użytkowników wieczystych) nieruchomości.

Jednocześnie zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 36 ust. 11 pkt 1 i 3 P.g.g. koncesje dotyczące kopalni, o których mowa w art. 10 ust. 1 P.g.g., nie przechodzą na spółki, o których mowa w art. 494 i art. 531 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1526, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem spółek handlowych”) (z wyłączeniem przypadku, gdy skład akcjonariatu lub udziałowców spółki przejmującej albo nowo związanej jest tożsamy ze składem akcjonariatu lub udziałowców spółek łączących się), ani na nabywcę przedsiębiorstwa na podstawie art. 55² ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem cywilnym”. Powyższa regulacja, wprowadzona od dnia 1 stycznia 2015 r., uniemożliwia przejście koncesji w drodze sukcesji generalnej. Zgodnie z obowiązującymi przepisami P.g.g. możliwe jest przeniesienie istniejącej koncesji wyłącznie w drodze decyzji administracyjnej, co ma na celu zapewnienie nadzoru organu koncesyjnego nad koncesjami oraz umożliwia weryfikację, czy nowy podmiot spełnia wszystkie warunki, jakie muszą być spełnione przez przedsiębiorcę ubiegającego się o udzielenie mu koncesji, jak również, czy przeniesienie koncesji na jego rzecz nie naruszy interesu publicznego, w szczególności związanego z bezpieczeństwem państwa, ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalni.

Analiza funkcjonowania art. 36 ust. 11 i art. 49zd P.g.g., prowadzi do wniosku, że regulacje te mogą nadmiernie utrudniać przenoszenie koncesji, o których mowa w art. 22 ust. 1, w przypadku reorganizacji działalności gospodarczej przedsiębiorców górniczych. Wyłączenie w art. 36 ust. 11 możliwości przejścia koncesji na spółki, o których mowa w art. 494 i art. 531 Kodeksu spółek handlowych, z wyłączeniem przypadku, gdy skład akcjonariatu lub udziałowców spółki przejmującej albo nowo związanej jest tożsamy ze składem akcjonariatu lub udziałowców spółek łączących się oraz na nabywcę przedsiębiorstwa na podstawie art. 55² Kodeksu cywilnego dotyczy wyłącznie koncesji dotyczących kopalni objętych własnością górnictw, tj. kopalni wskazanych w art. 10 ust. 1, czyli koncesji, do udzielenia których właściwy jest minister właściwy do spraw środowiska.

Mając na uwadze powyższą ocenę, ale również konieczność zapewnienia aktywnego nadzoru organu koncesyjnego nad procesem zmiany adresata koncesji, w projektowanym art. 36a P.g.g. uregulowano możliwość przejścia koncesji w drodze następstwa prawnego na spółki powstałe w wyniku połączenia albo podziału spółek lub na nabywcę przedsiębiorstwa (albo jego zorganizowanej części) na podstawie art. 55² Kodeksu cywilnego, jednak pod warunkiem zgłoszenia tego zamiaru do organu koncesyjnego i niezgłoszenia przez ten organ sprzeciwu do wstąpienia przez następcę prawnego dotychczasowego przedsiębiorcy w prawa i obowiązki wynikające z koncesji. Zgodnie z projektowanym art. 36a ust. 1 P.g.g. podmiot, który zamierza wstąpić w prawa i obowiązki dotychczasowego przedsiębiorcy, zwany dalej „podmiotem przejmującym”, zgłasza organowi koncesyjnemu zamiar przejęcia koncesji, o których mowa w art. 22 ust. 1, związku z planowanym połączeniem albo podziałem spółki, o których mowa w art. 492 i art. 529 Kodeksu spółek handlowych, albo nabyciem przedsiębiorstwa albo jego zorganizowanej części na podstawie art. 55² Kodeksu cywilnego.

Ponieważ zgodnie z art. 618 Kodeksu spółek handlowych przepisy art. 494 § 2 i art. 531 § 2 stosuje się wyłącznie do koncesji, zezwoleń oraz ulg przyznanych po dniu wejścia w życie tej ustawy, to jest po dniu 1 stycznia 2001 r., chyba że przepisy dotychczasowe przewidywały przejście takich uprawnień na spółkę przejmującą lub na spółkę nowo zawiązaną, projektodawca zdecydował o wyłączeniu w art. 205 ust. 6 stosowania art. 618 Kodeksu spółek handlowych do koncesji udzielonych przed dniem 1 stycznia 2001 r., w przypadku, o którym mowa w art. 36a ust. 1 pkt 1 P.g.g. Należy bowiem zauważyć, że wiele nadal obowiązujących koncesji na działalność regulowaną P.g.g. zostało udzielonych przed dniem wejścia w życie Kodeksu spółek handlowych, to jest przed 1 stycznia 2001 r., a przepisy ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. poz. 1947, z późn. zm.) nie przewidywały przejścia koncesji na spółkę przejmującą lub na spółkę nowo zawiązaną. W ślad za przeniesioną koncesją przeniesieniu ulegają również inne decyzje wydawane na podstawie P.g.g.

Oczywistym jest, że możliwość skorzystania z nowo projektowanego trybu nie będzie dotyczyła spółek powstałych w wyniku łączenia się przez zawiązanie nowej spółki w trybie art. 492 Kodeksu spółek handlowych lub w wyniku podziału przez zawiązanie nowych spółek lub w wyniku podziału przez przeniesienie całego lub części majątku spółki dzielonej na nowo zawiązaną spółkę lub spółki w trybie art. 529 Kodeksu spółek handlowych, ponieważ spółki takie nie będą miały możliwości zainicjowania zgłoszeniem procedury wstąpienia w prawa i obowiązki wynikające z koncesji. Ponadto spółki te nie będą mogły wykazać się decyzją o uzyskaniu pozytywnej oceny z postępowania kwalifikacyjnego, o której mowa w art. 49a ust. 16 pkt 1 P.g.g., co jest jednym z warunków koniecznych zarówno przeniesienia, jak i przejścia na następcę prawnego dotychczasowego przedsiębiorcy koncesji węglowodorowych.

Zgodnie z projektowanymi przepisami zgłoszenie o zamiarze wstąpienia w prawa i obowiązki wynikające z koncesji powinno zostać przekazane organowi koncesyjnemu na co najmniej 60 dni przed planowanym terminem połączenia, podziału albo nabycia, a podmiot przejmujący w zgłoszeniu jest obowiązany wskazać planowany termin realizacji tego zamiaru, nie dłuższy niż 6 miesięcy od dokonania zgłoszenia.

Mając na uwadze konstytutywny charakter wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego spółek powstałych w wyniku połączenia albo podziału spółek oraz niezależny od podmiotu przejmującego termin uzyskania tego wpisu, w projektowanym art. 36a ust. 2 P.g.g., w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przewidziano, że do terminu realizacji zamiaru nie będzie wliczony okres niezbędny do rozpoznania przez właściwy sąd rejestrowy wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców, z zastrzeżeniem, że okres ten nie będzie trwał dłużej niż 6 miesięcy. Podmiot przejmujący będzie obowiązany poinformować organ koncesyjny o złożeniu wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców w terminie 7 dni od dnia dokonania tej czynności.

Do zgłoszenia podmiot przejmujący, zgodnie z projektowanym art. 36a ust. 3 P.g.g. obowiązany będzie dołączyć dowody na podjęcie działań zmierzających do realizacji zamiaru dokonania czynności, o których mowa w art. 36a ust. 1, w szczególności stosowne umowy lub porozumienia, dane identyfikujące podmiot przejmujący, wykaz koncesji, które mają przejść na podmiot przejmujący w wyniku dokonania czynności, o których mowa w art. 36a ust. 1 P.g.g., a także dowody potwierdzające, że podmiot przejmujący spełnia warunki, o których mowa w art. 36 ust. 1 i 6 P.g.g., a w przypadku koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla – również w ust. 3a. W odniesieniu do dowodów na podjęcie działań zmierzających do realizacji zamiaru dokonania czynności, o których mowa w art. 36a ust. 1, projektodawca nie zdecydował się na stworzenie zamkniętego katalogu środków dowodowych i poprzestał na przykładowym jedynie wskazaniu umów lub porozumień, pozostawiając swobodę dowodową w tym zakresie stronie postępowania – podmiotowi przejmującemu.

W przypadku gdy zgłoszenie podmiotu przejmującego nie będzie spełniało wymogów określonych w art. 36a ust. 1 lub 3 P.g.g., organ koncesyjny wezwie podmiot przejmujący do uzupełnienia braków formalnych zgłoszenia w terminie nie krótszym niż 7 dni (projektowany art. 36a ust. 4 P.g.g.). Jednocześnie, po weryfikacji formalnej wniosku, projektowany art. 36a ust. 5 P.g.g. daje organowi koncesyjnemu możliwość wezwania podmiotu przejmującego do przedłożenia dodatkowych danych lub dokumentów potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w art. 36a ust. 3 pkt 1 i 4 P.g.g. W przypadku wezwania do uzupełnienia zgłoszenia albo do przedstawienia dodatkowych danych lub dokumentów bieg terminu do wniesienia sprzeciwu ulega zawieszeniu do dnia wpływu do organu uzupełnienia braków lub dodatkowych danych lub dokumentów.

Analogicznie do brzmienia obowiązującego art. 36 ust. 4 P.g.g. w projektowanym art. 36a ust. 7 P.g.g. doprecyzowano, że stronami postępowania w sprawie rozpatrzenia zgłoszenia są podmiot przejmujący oraz dotychczasowy przedsiębiorca.

W projektowanej autonomicznej procedurze bazowano na funkcjonującej już na gruncie ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), zwanej dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, instytucji milczącej zgody, która przewiduje, że sprawa może być załatwiona milcząco, jeżeli przepis szczególny tak stanowi, a organ w określonym terminie nie wniesie sprzeciwu w drodze decyzji. Organ może zgłosić sprzeciw w sytuacji, jeżeli w jego ocenie podmiot nie spełnia określonych warunków – w przypadku projektowanych przepisów warunków do wykonywania działalności koncesjonowanej. Projekt zakłada zgłoszenie sprzeciwu przez organ również wówczas, gdy przejęcie koncesji byłoby sprzeczne z interesem publicznym, w szczególności związanym z bezpieczeństwem państwa lub ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin.

Zgodnie z projektowanym art. 36a ust. 8 P.g.g. organ koncesyjny w terminie 60 dni od otrzymania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, zgłasza w drodze decyzji sprzeciw do skutku czynności, o których mowa w art. 36a ust. 1 P.g.g., w zakresie przejścia koncesji, jeżeli nie zostały spełnione wymogi formalne, o których mowa w ust. 1 lub 3, podmiot przejmujący nie wykazał spełnienia warunków, o których mowa w art. 36a ust. 3 pkt 1 lub 4 P.g.g., jak również wtedy, gdy przejściu koncesji sprzeciwia się temu interes publiczny, w szczególności związany z bezpieczeństwem państwa lub ochroną środowiska, w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin. Brak sprzeciwu organu koncesyjnego w wyznaczonym terminie umożliwia przejęcie koncesji pod warunkiem dojścia do skutku czynności, które stanowiły podstawę dokonania zgłoszenia – połączenia, podziału spółek albo nabycia zorganizowanej części przedsiębiorstwa. W projektowanym art. 36a ust. 9 P.g.g., analogicznie jak w Kodeksie postępowania administracyjnego, doprecyzowano, że dzień nadania decyzji przez operatora pocztowego, dzień doręczenia za pokwitowaniem decyzji, albo dzień wprowadzenia decyzji do systemu teleinformatycznego jest uznawany za dzień wniesienia sprzeciwu.

Ponadto w projektowanych przepisach, aby uniknąć ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych, w art. 36a ust. 10 P.g.g. wskazano, że milczące załatwienie sprawy następuje w dniu następującym po dniu, w którym upływa termin przewidziany do wniesienia sprzeciwu. Równocześnie wprowadzona została możliwość wcześniejszego załatwienia sprawy – w takim przypadku organ koncesyjny zawiadamia stronę o braku sprzeciwu, a milczące załatwienie sprawy następuje w dniu doręczenia tego zawiadomienia.

Analogicznie jak w Kodeksie postępowania administracyjnego w projektowanym art. 36a ust. 11 ustawy P.g.g. nałożono na organ koncesyjny obowiązek zamieszczenia w aktach sprawy adnotacji o milczącym załatwieniu sprawy, wskazując treść rozstrzygnięcia oraz jego podstawę prawną. Ponadto w projektowanym art. 36a ust. 12 P.g.g. przewidziano możliwość wydania, na wniosek podmiotu przejmującego, zaświadczenia o milczącym załatwieniu sprawy, przy czym do wydania zaświadczenia

o milczącym załatwieniu sprawy zastosowanie znajdzie art. 122f Kodeksu postępowania administracyjnego.

Wyczerpujące ujęcie instytucji przejścia koncesji w P.g.g. sprawia, że przepisy te kompleksowo regulują procedurę związaną z wstąpieniem podmiotu przejmującego w prawa i obowiązki wynikające z koncesji i nie wymagają dodatkowego odwoływania się do przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego (za wyjątkiem wprost wyartykułowanego stosowania art. 122f Kodeksu postępowania administracyjnego).

W sytuacjach wskazanych w projektowanym art. 36a ust. 13 P.g.g., tj. w przypadku dokonania czynności, o której mowa w ust. 1, bez dokonania zgłoszenia, mimo zgłoszenia przez organ koncesyjny sprzeciwu, przed upływem terminu do zgłoszenia przez organ koncesyjny sprzeciwu albo po upływie 6 miesięcy od dokonania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, wprost przewidziano, że koncesje nie przejdą na podmiot przejmujący.

Po przejściu koncesji zgodnie z projektowanym art. 36a ust. 14 P.g.g. podmiot przejmujący będzie obowiązany przedstawić organowi koncesyjnemu i właściwemu organowi nadzoru górniczego, w terminie 14 dni od dnia wstąpienia w prawa i obowiązki wynikające z koncesji dowody potwierdzające następstwo prawne. Po otrzymaniu powyższych dowodów zgodnie z projektowanym art. 36a ust. 16 P.g.g. organ koncesyjny w terminie 60 dni wyda zaświadczenie potwierdzające wstąpienie podmiotu przejmującego w prawa i obowiązki dotychczasowego przedsiębiorcy wynikające z koncesji. Przejście koncesji spowoduje również konieczność niezwłocznej zmiany umowy o ustanowieniu użytkowania górniczego (projektowany art. 36a ust. 17 P.g.g.) oraz sporządzenia i przedłożenia właściwemu organowi nadzoru górniczego w ciągu 30 dni od wstąpienia w prawa i obowiązki dotychczasowego przedsiębiorcy uproszczonego dodatku do planu ruchu (projektowany art. 109 ust. 4a P.g.g.).

W związku z przejściem koncesji w wyniku realizacji czynności wymienionych w ust. 1 zgodnie z projektowanym art. 36a ust. 18 P.g.g., przejdą na podmiot przejmujący inne akcesoryjne decyzje wydane na podstawie P.g.g. związane z wykonywaniem koncesji, np. decyzje zatwierdzające plany ruchu, dodatki do tych planów. Ponadto, co oczywiste, wraz z przejściem koncesji na podmiot przejmujący przejdą wszystkie dokumenty bezpośrednio związane z wykonywaniem przejętej koncesji niebędące decyzjami administracyjnymi wydanymi na podstawie P.g.g., takie jak zgłoszenia, zawiadomienia, dodatki do projektu zagospodarowania złoża, itp.

Tryb przejścia koncesji na poszukiwanie, rozpoznawanie lub wydobywanie węglowodorów również opiera się na zastosowaniu procedury opisanej w projektowanym art. 36a P.g.g., natomiast do zgłoszenia podmiot przejmujący zgodnie z projektowanym art. 49zda ust. 1 P.g.g. obowiązany będzie ponadto dołączyć kopię decyzji o uzyskaniu pozytywnej oceny z postępowania kwalifikacyjnego, o której mowa w art. 49a ust. 17 P.g.g. oraz - w przypadku koncesji udzielonych na rzecz stron umowy o współpracy - nową umowę o współpracy. Organ koncesyjny będzie mógł zgłosić sprzeciw także w przypadku, gdy podmiot nie przedstawi powyższych dokumentów.

W związku z przenoszeniem koncesji na działalność regulowaną ustawą z uwagi na brak odpowiednich unormowań projektodawca postanowił uregulować w projektowanych art. 36b oraz art. 49zdb P.g.g. wstąpienie do toczących się postępowań w charakterze strony przez podmiot, na rzecz którego została przeniesiona koncesja, albo który z mocy odrębnych przepisów wstąpił w prawa wynikające z koncesji. Zagadnienie to jest istotne z punktu widzenia nie tylko zabezpieczenia kontynuacji postępowań sądownoadministracyjnych oraz wszczętych i niezakończonych postępowań administracyjnych w sprawie zmian koncesji (na podstawie art. 34 P.g.g.), zatwierdzenia dodatków do projektów robót geologicznych (na podstawie art. 80a P.g.g.), cofnięcia koncesji (na podstawie art. 37 P.g.g.), wyrażenia

zgody na przeklasyfikowanie zasobów (art. 101 ust. 2 P.g.g), zmiany projektu zagospodarowania złoża (art. 107 P.g.g.), zmiany planu zagospodarowania podziemnego składowiska dwutlenku węgla (art. 107a P.g.g.), zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego (art. 108 P.g.g.) oraz zatwierdzenia dodatku do planu ruchu w trybie przewidzianym dla zatwierdzenia planu ruchu (art. 109 ust. 1 pkt 1 P.g.g.), lecz także dla zapewnienia ciągłości prowadzenia działalności regulowanej P.g.g.

Dotychczasowe przepisy nie regulują kwestii wstąpienia do toczących się postępowań w charakterze strony przez podmiot, na rzecz którego została przeniesiona koncesja, albo który z mocy odrębnych przepisów wstąpił w prawa wynikające z koncesji, a tego następstwa nie można jednoznacznie wyprowadzić z treści przepisu art. 30 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego, ponieważ przepis ten umożliwia wstąpienie następcy prawnego w miejsce dotychczasowej strony postępowania wyłącznie w sprawach dotyczących praw zbywalnych lub dziedzicznych, a koncesje wydawane na podstawie P.g.g. do takich praw nie należą, choć podlegają przenoszeniu. Brak uregulowania tej kwestii w przepisach P.g.g. powoduje, że w przypadku następstwa prawnego, o którym mowa w art. 36b P.g.g. oraz art. 49zdb P.g.g., toczące się postępowania administracyjne muszą zostać umorzone jako bezprzedmiotowe, a podmiot, na który została przeniesiona koncesja musi złożyć nowy wniosek inicjujący nowe postępowanie administracyjne w tej samej sprawie. Uregulowanie tych kwestii i umożliwienie kontynuowania toczących się postępowań administracyjnych, których stroną stanie się podmiot, na który została przeniesiona koncesja, lub który z mocy odrębnych przepisów wstąpił w prawa wynikające z koncesji, jest wskazane i korzystne zarówno dla prowadzących postępowania organów koncesyjnych, jak i zainteresowanego podmiotu.

Niezbędne jest również uregulowanie kwestii następstwa prawnego w przypadku decyzji, o których mowa w art. 80 ust. 1, art. 80a ust. 2 oraz art. 85a ust. 4 P.g.g., oraz dokonanych zgłoszeń projektu robót geologicznych, a także wszczętych i niezakończonych postępowań administracyjnych w tym zakresie, dotyczących praw i obowiązków niewynikających z koncesji, które przeszły na podmiot przejmujący w wyniku czynności, o których mowa w art. 36a ust. 1 P.g.g. W projektowanym art. 85aa P.g.g. przewidziano, że prawa i obowiązki z powyższych decyzji, jak również ze zgłoszonych projektów robót geologicznych, przechodzą na następcę prawnego adresata decyzji, przy czym podmiot ten jest obowiązany w terminie 14 dni od zaistnienia następstwa prawnego przedstawić ministrowi właściwemu do spraw środowiska dowody potwierdzające ten fakt. Jednocześnie w projektowanym art. 85aa ust. 4 P.g.g. przewidziano, że w przypadku gdy zdarzenie powodujące następstwo prawne nastąpi w trakcie postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji albo przed upływem terminu do zgłoszenia sprzeciwu, następcą prawnym podmiotu staje się stroną tego postępowania lub wstępuje w miejsce podmiotu, który dokonał zgłoszenia projektu robót geologicznych.

Kolejnymi kwestiami wymagającymi uregulowania w związku z następstwem prawnym, o którym mowa w art. 36b P.g.g., art. 49zdb P.g.g. oraz art. 85aa P.g.g., są kwestie dokumentacji geologicznych – zarówno tych, o których mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1–3 P.g.g., które są zatwierdzane w drodze decyzji, jak również tych, o których mowa w art. 88 ust. 2 pkt 4 P.g.g., które nie wymagają zatwierdzenia w drodze decyzji.

Mając na względzie potrzebę zapewnienia, aby Skarb Państwa otrzymał wyniki prac geologicznych oraz informację geologiczną uzyskaną na podstawie koncesji na działalność regulowaną P.g.g. (do której prawa, zgodnie z art. 99 ust. 1 P.g.g., przysługują Skarbowi Państwa), w projektowanym art. 92a P.g.g. przewidziano, że w przypadku następstwa prawnego dokumentację geologiczną, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 4 P.g.g., w przypadkach określonych P.g.g. (art. 92), sporządza następcą prawnym podmiotu, który wykonał te prace geologiczne. Jednocześnie w projektowanym art. 93 ust. 6a P.g.g. przewidziano, że w przypadku następstwa prawnego, o którym mowa w art. 36b, art. 49zdb oraz art. 85a tej ustawy, następcą prawnym podmiotu, który wykonał prace geologiczne, staje się stroną

wszczętego i niezakończonego postępowania administracyjnego w sprawie zatwierdzenia dokumentacji geologicznej, o której mowa w art. 88 ust. 2 pkt 1–3 P.g.g.

Zmiana koncesji łącznej dla węglowodorów

Zgodnie z art. 49y ust. 2 P.g.g. organ koncesyjny w przypadku uzasadnionym warunkami geologicznymi i racjonalną gospodarką złożem może, na wniosek przedsiębiorcy, przedłużyć czas trwania fazy poszukiwania i rozpoznawania. Zgodnie z art. 49y ust. 3 P.g.g. warunkiem koniecznym do przedłużenia fazy poszukiwania i rozpoznawania jest wykonywanie działalności zgodnie z warunkami określonymi w koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża, w szczególności zgodnie z harmonogramami, o których mowa w art. 49v pkt 3 P.g.g. (harmonogramem, w podziale na lata, realizacji obowiązków wynikających z koncesji, w tym wynikających z harmonogramu określonego w projekcie robót geologicznych).

W świetle obecnego brzmienia art. 49y ust. 3 P.g.g. brak wywiązania się przez przedsiębiorcę chociażby z jednego warunku określonego w koncesji stanowi podstawę do odmowy zmiany koncesji i przedłużenia fazy poszukiwania i rozpoznawania bez względu na przyczynę niewywiązania się z obowiązków koncesyjnych. Niejednokrotnie działania przedsiębiorców są zgodne z interesem publicznym, a samo naruszenie harmonogramu związane jest z wykonaniem dodatkowych analiz pozwalających pozyskać nową informację geologiczną, co przyczynia się do lepszego rozpoznania obszaru koncesji, a tym samym zwiększa szansę na wskazanie takiej lokalizacji projektowanego otworu wiertniczego, która pozwoli lepiej rozpoznać i udokumentować złożę węglowodorów. Niemniej jednak obowiązujące przepisy uniemożliwiają przedłużenie fazy poszukiwania i rozpoznawania w przypadku naruszenia któregoś z warunków koncesji, nawet jeżeli naruszenie byłoby spowodowane siłą wyższą lub uzasadnione warunkami geologicznymi i racjonalną gospodarką złożami kopalin (np. opóźnienia wynikające z uzasadnionych przesłanek mających na celu lepsze rozpoznanie obszaru).

W konsekwencji obowiązujące przepisy – wbrew intencjom ustawodawcy – mogą prowadzić do rezultatów sprzecznych z racjonalną gospodarką złożami kopalin.

W związku z powyższym w art. 49y P.g.g. zmieniono ust. 3 i 4, rezygnując z dotychczasowego warunku przedłużenia fazy poszukiwania i rozpoznawania – wykonywania działalności zgodnie z warunkami określonymi w koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż, w szczególności zgodnie z harmonogramami, o których mowa w art. 49v pkt 3 P.g.g. Projekt wprowadza regulację pozwalającą organowi koncesyjnemu dokonać oceny przyczyn niewykonania określonych obowiązków koncesji, a w przypadku stwierdzenia, że przyczyny te są usprawiedliwione warunkami geologicznymi i okolicznościami związanymi z racjonalną gospodarką złożami kopalin, zgodnie z art. 49zg ust. 1a ustawy P.g.g. – przedłużyć czas trwania fazy poszukiwania i rozpoznawania. Zgodnie z przepisami przejściowymi nowe zasady postępowania znajdą zastosowanie w trwających postępowaniach w sprawie przedłużenia fazy poszukiwania i rozpoznawania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż.

Przepisy przejściowe

Ponieważ projektowane przepisy będą oddziaływać również na postępowania w toku, projektodawca postanowił, że przepisy te, w brzmieniu nadanym ustawą, będą miały zastosowanie do spraw wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie zmiany ustawy.

Regulacja ta zapewni płynny przebieg postępowań dotyczących zajęcia pasa drogowego, zmian i cofnięcia koncesji, zatwierdzenia dodatków do projektów robót geologicznych, wyrażenia zgody na przeklasyfikowanie zasobów, zmian projektu zagospodarowania złoża, zmian planu zagospodarowania

podziemnego składowiska dwutlenku węgla, zatwierdzenia planu ruchu zakładu górniczego oraz zatwierdzania dodatku do planu ruchu w trybie przewidzianym dla zatwierdzenia planu ruchu, zatwierdzenia dokumentacji geologicznych, a także rozstrzygnięciem problemu sporządzania dokumentacji geologicznych niewymagających zatwierdzenia w drodze decyzji.

Pozostałe informacje

Projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Taki okres *vacatio legis* należy uznać za wystarczający w przypadku tej regulacji, gdyż projektowane przepisy nie nakładają na przedsiębiorców żadnych nowych obowiązków, wręcz przeciwnie – łagodzą dotychczasowe wymogi prawne oraz umożliwiają niezakłóconą kontynuację wszczętych i niezakończonych postępowań w przypadkach następstwa prawnego. Przepisy te nie wymagają również podjęcia przez przedsiębiorców jakichkolwiek kroków przygotowawczych niezbędnych do dostosowania prowadzonej działalności do nowej regulacji.

Projektowana ustawa nie pociąga za sobą skutków dla budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projektowana ustawa nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

ust. 15a-15d ustawy o drogach publicznych zostanie określony tryb przeniesienia na rzecz innego podmiotu zezwolenia dotyczącego zajęcia pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg. W art. 40e ust. 1 i 3 ustawy o drogach publicznych ma zostać poszerzony zakres przeniesienia na rzecz innego podmiotu praw i obowiązków wynikających z zezwolenia dotyczącego zajęcia pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg.

W art. 3 projektu proponuje się dodanie art. 11a w ustawie z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1972; dalej: „ustawa o odpadach wydobywczych”). Zgodnie z proponowanym artykułem podmiot, na który została przeniesiona koncesja, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2021 r. poz. 1420, ze zm.; dalej: „ustawa – Prawo geologiczne i górnicze”) lub który wstąpił w prawa i obowiązki wynikające z tej koncesji, przejmuje prawa i obowiązki wynikające z decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi wydanej dla wykonywania działalności objętej tą koncesją.

W art. 4 projektu proponuje się dodanie art. 72b w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373, ze zm.; dalej: „ustawa o udostępnianiu informacji”). Zgodnie z proponowanym artykułem podmiot, na który została przeniesiona koncesja, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4 ustawy o udostępnianiu informacji, udzielona przez ministra właściwego do spraw środowiska, albo który wstąpił w prawa i obowiązki wynikające z tej koncesji lub z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4a i 4b ustawy o udostępnianiu informacji, przejmuje prawa i obowiązki wynikające z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej na potrzeby działalności objętej tą koncesją lub decyzją.

W art. 5 projektu proponuje się znowelizowanie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. W art. 36 tej ustawy mają zostać wprowadzone zmiany dotyczące warunków przeniesienia koncesji. W dodawanych art. 36a, art. 36b, art. 49zda i art. 49zdb ustawy – Prawo geologiczne i górnicze zostaną określone warunki wstąpienia przez podmiot przejmujący w prawa i obowiązki dotychczasowego przedsiębiorcy, w zakresie przejścia koncesji, o których mowa w art. 22 ust. 1 tej ustawy. Z tymi regulacjami wiążą się propozycje dodania art. 85aa, art. 92a, art. 109 ust. 4a oraz art. 205 ust. 6 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Ponadto w art. 49y ustawy – Prawo geologiczne i górnicze zaproponowano zmiany dotyczące składania wniosku o przedłużenie fazy poszukiwania i rozpoznawania.

W art. 6-12 projektu znajdują się przepisy przejściowe.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

2.1. Z uwagi na przedmiot art. 1 projektu należy uwzględnić art. 346 ust. 1 lit. a Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE). Przepis ten stanowi, że postanowienia Traktatów nie stanowią przeszkody w stosowaniu reguły, zgodnie z którą żadne państwo członkowskie nie ma obowiązku udzielania informacji, których ujawnienie uznaje za sprzeczne z podstawowymi interesami jego bezpieczeństwa;

2.2. Z uwagi na przedmiot art. 3 projektu trzeba uwzględnić dyrektywę 2006/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniającą dyrektywę 2004/35/WE (Dz. Urz. UE L 102 z 11.4.2006, s. 15; dalej: „dyrektywa 2006/21/WE”).

Zgodnie z art. 1 dyrektywy 2006/21/WE określa ona środki, procedury i wskazówki mające na celu zapobieganie lub zmniejszanie, w najszerszym możliwym zakresie, wszelkich niekorzystnych skutków dla środowiska, w szczególności wody, powietrza, gleby, fauny i flory oraz krajobrazu, oraz wszelkich wynikających z tego zagrożeń dla zdrowia ludzkiego, spowodowanych gospodarowaniem odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 dyrektywy 2006/21/WE państwa członkowskie zapewniają sporządzenie przez operatora¹ planu gospodarowania odpadami w celu zminimalizowania, przeróbki, odzysku oraz unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, uwzględniając zasadę zrównoważonego rozwoju. Właściwy organ zatwierdza plan gospodarowania odpadami na podstawie procedur, o których zdecydują państwa członkowskie, i monitoruje jego wykonanie (art. 5 ust. 6 dyrektywy 2006/21/WE).

2.3. Z uwagi na przedmiot art. 4 projektu trzeba uwzględnić dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. UE L 197 z 21.7.2001, s. 30; dalej: „dyrektywa 2001/42/WE”).

Zgodnie z art. 1 dyrektywy 2001/42/WE jej celem jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do uwzględniania aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, poprzez zapewnienie, że zgodnie z tą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko

¹ W rozumieniu dyrektywy 2006/21/WE „operator” oznacza osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za gospodarowanie odpadami wydobywczymi zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego, w którym gospodarowanie odpadami ma miejsce, w tym za tymczasowe magazynowanie odpadów wydobywczych, jak również za fazę eksploatacyjną i poeksploatacyjną.

niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko.

W myśl art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/42/WE ocenę wpływu na środowisko, zgodnie z art. 4-9 tej dyrektywy, przeprowadza się w odniesieniu do określonych w art. 3 ust. 2-4 planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko.

2.4. Z uwagi na przedmiot art. 5 projektu trzeba uwzględnić dyrektywę 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów (Dz. Urz. WE 164 z 30.6.1994, s. 3; dalej: „dyrektywa 94/22/WE”).

Art. 2 dyrektywy 94/22/WE stanowi, że państwa członkowskie zachowują prawo do ustalania w obrębie ich terytorium obszarów, które mają być dostępne dla prowadzenia działań związanych z poszukiwaniem, badaniem i produkcją węglowodorów, natomiast w każdym przypadku, gdy obszar jest udostępniany do prowadzenia takiej działalności, państwa członkowskie mają zapewnić, że nie ma dyskryminacji podmiotów odnośnie do wykonywania i dostępu do tej działalności.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy 94/22/WE państwa członkowskie przyjmą niezbędne środki, aby zapewnić, by zezwolenia² udzielane były według procedury, zgodnie z którą wszystkie zainteresowane podmioty mogły składać wnioski zgodnie z ust. 2 lub 3.

Zgodnie z art. 3 ust. 5 dyrektywy 94/22/WE jako udzielenie zezwolenia w znaczeniu ust. 1 nie są rozumiane: a) udzielenie zezwolenia jedynie z powodu zmiany nazwy lub właściciela podmiotu posiadającego ważne zezwolenie, zmiana w składzie podmiotu lub przekazanie zezwolenia; b) udzielenie zezwolenia podmiotowi posiadającemu inną formę zezwolenia, jeśli posiadanie ostatniego zezwolenia pociąga za sobą prawo do kolejnego; c) decyzja właściwych władz podjęta w ramach zezwolenia i dotycząca rozpoczęcia, przerwania, przedłużenia lub zaprzestania działalności lub przedłużenia zezwolenia jako takiego.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy terminalowej określa ona zasady przygotowania, realizacji i finansowania inwestycji w zakresie terminalu,

² W rozumieniu dyrektywy 94/22/WE „zezwolenie” oznacza każdą ustawę, rozporządzenie, przepis administracyjny lub postanowienie wynikające z umowy lub aktu urzędowego, na mocy którego właściwe władze państwa członkowskiego nadają podmiotowi wyłączne prawo do podjęcia, we własnym imieniu i na własne ryzyko, poszukiwań lub badań na rzecz produkcji węglowodorów na danym obszarze geograficznym. Zezwolenie może być udzielone na każdy rodzaj działalności oddzielnie lub dla kilku rodzajów działalności łącznie.

wymaganych ze względu na istotny interes bezpieczeństwa państwa oraz inwestycji towarzyszących.

W art. 1 projektu proponuje się dodanie w ustawie terminalowej art. 38a, w którym wymieniono podmioty uprawnione do realizowania inwestycji towarzyszących inwestycjom w zakresie terminalu, o których mowa w art. 38 pkt 1 ustawy terminalowej.

W świetle art. 346 ust. 1 lit. a TfUE zmiany proponowane w art. 1 projektu można uznać za niesprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

3.2. Dyrektywa 2006/21/WE została wdrożona do polskiego systemu prawa na mocy ustawy o odpadach wydobywczych. Zgodnie z art. 11 ust. 1 tej ustawy posiadacz odpadów wydobywczych jest obowiązany do uzyskania decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi.

W art. 3 projektu proponuje się dodać w ustawie o odpadach wydobywczych art. 11a, zgodnie z którym podmiot, na który została przeniesiona koncesja, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze, lub który wstąpił w prawa i obowiązki wynikające z tej koncesji, ma przejąć prawa i obowiązki wynikające z decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi wydanej dla wykonywania działalności objętej tą koncesją. Wynika z tego, że taki podmiot będzie zobowiązany do wypełniania obowiązków związanych m.in. z przeglądem i zmianami w programie gospodarowania odpadami wydobywczymi (art. 12 i art. 12a ustawy o odpadach wydobywczych). W przypadku naruszenia przez taki podmiot przepisów ustawy o odpadach wydobywczych lub działania niezgodnie z decyzją zatwierdzającą program gospodarowania odpadami wydobywczymi, właściwy organ będzie mógł podjąć wobec niego środki określone w art. 13 ustawy o odpadach wydobywczych.

Wobec powyższego można uznać, że art. 3 projektu nie jest sprzeczny z dyrektywą 2006/21/WE.

3.3. Dyrektywa 2001/42/WE została wdrożona do polskiego systemu prawa na mocy ustawy o udostępnianiu informacji. Zgodnie z art. 71 ust. 2 tej ustawy uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji określono decyzje, koncesje, zezwolenia i pozwolenia, przed których uzyskaniem musi nastąpić wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W art. 4 projektu proponuje się dodać w ustawie o udostępnianiu informacji art. 72b, zgodnie z którym podmiot, na który została przeniesiona koncesja, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4 tej ustawy, udzielona przez ministra właściwego do spraw środowiska, albo który wstąpił w prawa i obowiązki wynikające z tej koncesji lub z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4a i 4b tej ustawy, przejmuje prawa i obowiązki wynikające z decyzji

o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej na potrzeby działalności objętej tą koncesją lub decyzją.

Można uznać, że proponowana regulacja nie jest sprzeczna z dyrektywą 2001/42/WE.

3.4. Dyrektywa 94/22/WE została wdrożona do polskiego systemu prawa na mocy ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. W art. 21 tej ustawy określono zakres działalności, która może być wykonywana po uzyskaniu koncesji, zaś w art. 22 określono podmioty, które udzielają koncesji.

W art. 5 projektu proponuje się znowelizowanie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze w zakresie dotyczącym warunków przeniesienia koncesji. Najszersze zmiany, wynikające z projektowanych art. 36a, art. 36b, art. 49zda i art. 49zdb ustawy – Prawo geologiczne i górnicze, dotyczą warunków wstąpienia przez podmiot przejmujący w prawa i obowiązki dotychczasowego przedsiębiorcy, w zakresie przejścia koncesji, o których mowa w art. 22 ust. 1 tej ustawy.

Biorąc pod uwagę art. 3 ust. 5 lit. a dyrektywy 94/22/WE, który stanowi, że jako udzielenie zezwolenia w znaczeniu art. 3 ust. 1 tej dyrektywy nie jest rozumiane udzielenie zezwolenia jedynie z powodu zmiany nazwy lub właściciela podmiotu posiadającego ważne zezwolenie, zmiana w składzie podmiotu lub przekazanie zezwolenia, można uznać, że art. 5 projektu nie jest sprzeczny z dyrektywą 94/22/WE.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu oraz niektórych innych ustaw dotyczy spraw objętych prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy w zakresie omówionym w pkt 3 opinii nie jest sprzeczny z prawem UE.

W pozostałym zakresie projekt nie jest objęty prawem UE.

Autor:

Tomasz Jaroszyński
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Sobolewski

Przemysław Sobolewski

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS-WP.Od.103.7.2022
Data wpływu 05.04.2022

BIURO ANALIZ SEJMOWYCH
KANCELARII SEJMU

Warszawa, 5 kwietnia 2022 r.

BAS-WAPEiM-737/22
TRYB PILNY

SEKRETARIAT Z-CY SZEFAKS

L.dz. DS. 1120.171.2022 (2)

Data wpływu 5.04.2022

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Suski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

W art. 1 projektu proponuje się dodanie art. 38a w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2021 r. poz. 1836; dalej: „ustawa terminalowa”). Zgodnie z proponowanym artykułem inwestycje towarzyszące inwestycjom w zakresie terminalu, o których mowa w art. 38 pkt 1 ustawy terminalowej, będą mogły być realizowane również przez: 1) następcę prawnego Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie (dalej: „PGNiG”) lub 2) podmiot będący spółką zależną PGNiG lub jej następcy prawnego, lub 3) podmiot, z którym PGNiG lub jej następcą prawny zawarły umowę przeniesienia przedsiębiorstwa albo jego zorganizowanej części.

W art. 2 projektu proponuje się znowelizowanie ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1376, ze zm.; dalej: „ustawa o drogach publicznych”). W dodawanych przepisach art. 29 ust. 7-12 ustawy o drogach publicznych zostanie określony tryb przeniesienia na rzecz innego podmiotu zezwolenia zarządcy drogi na lokalizację zjazdu lub przebudowę zjazdu. W dodawanych przepisach art. 39 ust. 9-15 ustawy o drogach publicznych zostanie określony tryb przeniesienia na rzecz innego podmiotu zezwolenia dotyczącego lokalizowania w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam. W dodawanych przepisach art. 40 ust. 15a-15d ustawy o drogach publicznych zostanie określony tryb przeniesienia na rzecz innego podmiotu zezwolenia dotyczącego zajęcia pasa

drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg. W art. 40e ust. 1 i 3 ustawy o drogach publicznych ma zostać poszerzony zakres przeniesienia na rzecz innego podmiotu praw i obowiązków wynikających z zezwolenia dotyczącego zajęcia pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg.

W art. 3 projektu proponuje się dodanie art. 11a w ustawie z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1972; dalej: „ustawa o odpadach wydobywczych”). Zgodnie z proponowanym artykułem podmiot, na który została przeniesiona koncesja, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2021 r. poz. 1420, ze zm.; dalej: „ustawa – Prawo geologiczne i górnicze”) lub który wstąpił w prawa i obowiązki wynikające z tej koncesji, przejmuje prawa i obowiązki wynikające z decyzji zatwierdzającej program gospodarowania odpadami wydobywczymi wydanej dla wykonywania działalności objętej tą koncesją.

W art. 4 projektu proponuje się dodanie art. 72b w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373, ze zm.; dalej: „ustawa o udostępnianiu informacji”). Zgodnie z proponowanym artykułem podmiot, na który została przeniesiona koncesja, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4 ustawy o udostępnianiu informacji, udzielona przez ministra właściwego do spraw środowiska, albo który wstąpił w prawa i obowiązki wynikające z tej koncesji lub z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4a i 4b ustawy o udostępnianiu informacji, przejmuje prawa i obowiązki wynikające z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej na potrzeby działalności objętej tą koncesją lub decyzją.

W art. 5 projektu proponuje się znowelizowanie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. W art. 36 tej ustawy mają zostać wprowadzone zmiany dotyczące warunków przeniesienia koncesji. W dodawanych art. 36a, art. 36b, art. 49zda i art. 49zdb ustawy – Prawo geologiczne i górnicze zostaną określone warunki wstąpienia przez podmiot przejmujący w prawa i obowiązki dotychczasowego przedsiębiorcy, w zakresie przejścia koncesji, o których mowa w art. 22 ust. 1 tej ustawy. Z tymi regulacjami wiążą się propozycje dodania art. 85aa, art. 92a, art. 109 ust. 4a oraz art. 205 ust. 6 ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Ponadto w art. 49y ustawy – Prawo geologiczne i górnicze zaproponowano zmiany dotyczące składania wniosku o przedłużenie fazy poszukiwania i rozpoznawania.

W art. 6-12 projektu znajdują się przepisy przejściowe.

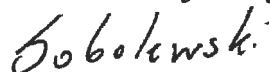
Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu oraz niektórych innych ustaw **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Autor:

Tomasz Jaroszyński
ekspert ds. legislacji
w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:
Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski